

Kamer der Volksvertegenwoordigers

BUITENGEWONE ZITTING 1958.

30 juli 1958.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van artikel 13 der samengeordende wetten betreffende de inkomstenbelastingen.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

I. — INLEIDING.

Bij de eerste paragraaf van artikel 13 der wetten betreffende de inkomstenbelastingen, samengeordend bij besluit van de Regent van 15 januari 1948 wordt, onder bepaalde voorwaarden, kwijtschelding of proportionele vermindering van de grondbelasting verleend aan de belastingplichtigen die er om verzoeken.

Op grond van praktische overwegingen in verband met de toepassing van deze tekst tijdens een bepaalde periode, werd hij herhaaldelijk aangepast.

De meest recente wijzigingen zijn die welke werden aangebracht bij het eerste artikel der wet van 8 maart 1951 en bij artikel 8 van de wet van 14 juli 1955.

Het ogenblik schijnt thans aangebroken om dit artikel opnieuw ter hand te nemen met inachtneming van de kritiek die op de toepassing ervan werd uitgebracht.

II. — STAND VAN DE KWESTIE.

Kwijtschelding of proportionele vermindering van de grondbelasting wordt verleend :

1° ingeval een nieuw gemeubileerd gebouw onroerend goed in de loop van het aanslagjaar gedurende ten minste honderdtachtig dagen volstrekt niet in gebruik is genomen en volstrekt geen inkomsten heeft opgebracht;

2° in geval van volledige vernieling van een onroerend goed;

3° in geval van gedeeltelijke vernieling, wanneer zij een vermindering van ten minste 50 % van het kadastraal inkomen medebrengt.

Chambre des Représentants

SESSION EXTRAORDINAIRE 1958.

30 JUILLET 1958.

PROPOSITION DE LOI

modifiant l'article 13 des lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus.

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

I. — INTRODUCTION.

Le paragraphe premier de l'article 13 des lois relatives aux impôts sur les revenus, coordonnées par l'arrêté du Régent du 15 janvier 1948, accorde, moyennant certaines conditions, des remises ou des modérations proportionnelles de la contribution foncière aux contribuables qui en font la demande.

Ce texte a fait l'objet de réadaptations périodiques, inspirées par des considérations pratiques résultant de son application à une époque déterminée.

Les dernières modifications intervenues sont celles de l'article premier de la loi du 8 mars 1951 et de l'article 8 de la loi du 14 juillet 1955.

Aujourd'hui, le moment semble venu de réexaminer cet article et de satisfaire, dans toute la mesure du possible, aux critiques émises à l'occasion de son application.

II. — ETAT DE LA QUESTION.

La remise ou la modération proportionnelle de l'impôt foncier sont accordées :

1° dans les cas où un immeuble bâti, non meublé, est resté totalement inoccupé et improductif pendant au moins 180 jours au cours de l'année d'imposition;

2° dans les cas de destruction totale d'un immeuble;

3° dans les cas de destruction partielle, lorsque la diminution du revenu cadastral est d'au moins 50 %.

H. — 34.

Deze drie leden gelden voor de onroerende goederen die voor industriële doeleinden of als woning worden aangewend.

Ten slotte werd deze opsomming bij artikel 8 der wet van 14 juli 1955 aangevuld en werd het genot van bedoelde bepaling uitgebreid tot de gevallen van volledige of gedeeltelijke vernieling van materieel en outillage der nijverheids-, handels- en ambachtelijke ondernemingen, wanneer de vermindering van het kadastraal inkomen ten minste 50 % bedraagt, alsmede tot de gevallen waarin het materieel en de outillage volledig of voor een gedeelte dat ten minste 50 % van hun kadastraal inkomen vertegenwoordigt, in de loop van het aanslagjaar gedurende ten minste honderdachtig dagen inactief gebleven zijn.

De omstandigheden waarin kwijschelding of vermindering wordt verleend moeten in de vier vermelde gevallen per kadastraal perceel worden nagegaan.

III. — KRITISCHE UITEENZETTING.

1. Duur van het buiten gebruik of inactief zijn.

Bij de wet van 8 maart 1951 werd de termijn tijdens welke het onroerend goed buiten gebruik of inactief moet zijn om vermindering van grondbelasting te bekomen van 30 tot 180 dagen verhoogd. Deze termijn is klaarblijkelijk overdreven, te meer dat deze 180 dagen volstrekt in het aanslagjaar moeten begrepen zijn.

Zo kan een onroerend goed 358 achtereenvolgende dagen — 179 dagen tijdens het tweede semester van een aanslagjaar en 179 dagen tijdens het eerste semester van het volgende dienstjaar — buiten gebruik of inactief gebleven zijn zonder dat de eigenaar ervan aanspraak mag maken op enige verlaging van de grondbelasting.

Anderzijds valt de verlenging van de duur van het buiten gebruik of inactief zijn tot 180 dagen vooral uit in het nadeel van de ondernemingen die met een tekort sluiten.

Krachtens § 2 van artikel 52 der samengeordende wetten betreffende de inkomstenbelastingen wordt het kadastraal inkomen van de onroerende goederen immers als een reeds aangeslagen inkomen beschouwd. Het mag derhalve, om dubbele belasting te vermijden, van het belastbaar inkomen worden afgetrokken.

Derhalve moet een onderneming die met een tekort sluit, hoewel zij gedurende d.v. 170 dagen inactief gebleven is, toch bij gebreke van belastbare inkomsten het volledig bedrag van de grondbelasting betalen, zonder dat artikel 52 kan worden toegepast.

Ten slotte waren onbewoonde woningen enkele jaren geleden een grote zeldzaamheid. Thans is dit echter niet meer het geval. Het bouwen van nieuwe woningen heeft een grote uitbreiding genomen, en er komen meer en meer oude huizen leeg, die nu reeds een categorie onroerende goederen vormen die men moeilijk kan verhuren.

Een vermindering van de duur van het buiten gebruik of inactief zijn die vereist is om kwijschelding of proportionele vermindering te bekomen schijnt derhalve noodzakelijk te zijn.

2. Beoordeling per kadastraal perceel.

Om in de hierboven vermelde omstandigheden van buiten gebruik of inactief zijn kwijschelding of vermindering van grondbelasting te kunnen bekomen moet het goed volledig buiten gebruik of inactief gebleven zijn. Dit strenge voorschrift wordt nog verscherpt door het feit dat het per kadastraal perceel moet worden beoordeeld.

Ces trois alinéas s'appliquent aux immeubles à destination industrielle ou destinés à servir d'habitation.

Efin, dans son article 8, la loi du 14 juillet 1955 a complété l'énumération ci-dessus, en étendant le bénéfice de la disposition examinée aux cas de destruction totale ou partielle du matériel et de l'outillage des entreprises industrielles, commerciales et artisanales, lorsque la diminution du revenu cadastral est d'au moins 50 %, ainsi qu'aux cas où la totalité de ce matériel et de cet outillage ou une partie de ceux-ci, représentant également au moins 50 % de leur revenu cadastral, est restée inactive pendant au moins 180 jours au cours de l'année d'imposition.

Les conditions de remise ou de modération s'apprécient, dans les quatre cas prévus, par parcelle cadastrale.

III. — EXPOSE CRITIQUE.

1. La durée d'inoccupation ou d'inactivité.

La loi du 8 mars 1951 a porté le délai d'inoccupation ou d'inactivité, auquel est subordonnée la modération de l'impôt foncier, de 30 à 180 jours. Ce délai est manifestement excessif, d'autant plus que les 180 jours doivent absolument être compris dans l'année d'imposition.

Ainsi, un immeuble peut rester inoccupé ou inactif pendant 358 jours consécutifs — 179 jours pendant le second semestre d'un exercice fiscal donné et 179 jours pendant le premier semestre de l'exercice suivant — sans que son propriétaire ne puisse prétendre au moindre allègement de la charge de la contribution foncière.

D'autre part, l'extension du délai d'inoccupation ou d'inactivité à 180 jours, porte, en ordre principal, préjudice aux entreprises déficitaires.

En effet, en vertu du § 2 de l'article 52 des lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus, le revenu cadastral des immeubles est considéré comme un revenu déjà taxé et peut, en conséquence et afin d'éviter la double taxation, être déduit du revenu imposable.

Il s'ensuit que bien qu'étant restée inactive pendant, par exemple, 170 jours, l'entreprise déficitaire devra supporter quand même, à défaut de revenus imposables, la totalité de la charge de l'impôt foncier, sans que l'article 52 puisse jouer.

Enfin, si, il y a quelques années, les habitations inoccupées étaient fort rares, cela n'est plus le cas maintenant. Suite à l'essor de la construction de nouvelles habitations, de plus en plus de maisons anciennes deviennent vacantes et forment, dès à présent, une catégorie d'immeubles qu'il est difficile de louer.

Une réduction de la durée d'inoccupation ou d'inactivité, requise pour pouvoir bénéficier des remises ou des modérations proportionnelles, semble donc s'imposer.

2. L'appréciation par parcelle cadastrale.

Pour pouvoir bénéficier, dans les conditions d'inoccupation ou d'inactivité exposées ci-dessus, de la remise ou de la modération de l'impôt foncier, l'inoccupation ou l'inactivité doivent être totales. La sévérité de cette prescription se trouve, en outre, encore renforcée par son appréciation par parcelle cadastrale.

Bijgevolg zou voor een onroerend goed dat één enkel kadastraal perceel vormt maar verscheidene flats telt waarvan één enkel ongebruikt is gebleven principieel geen vermindering van belasting mogen worden aangevraagd. Ook zou een eigenaar van een inactief gebleven fabriek op deze wet geen aanspraak kunnen maken, omdat zich in zijn installaties een waakdienst, een onderhoudsploeg, enz... bevindt.

Ten einde deze bijzonder onlogische toestand te verhelpen werd de verdeling van de kadastrale percelen bij administratieve aanschrijvingen toegestaan wanneer de feitelijke toestand zulks mogelijk maakt. Sedertdien was het vraagstuk praktisch opgelost (n° C.I./F.6./7/145165 van 28 juli 1952 en n° K.T./69/262 van 28 juni 1956 voor de voor industriële doeleinden aangewende onroerende goederen, alsmede de onderrichting R. 836 n° 18 van 9 juni 1951 voor de flatgebouwen).

Jammer genoeg werd alles weer ongedaan gemaakt door een recent arrest van het Hof van beroep te Luik (3 mei 1955, inzake Pesch/Meessen/Ministerie van Financiën). In deze beslissing wordt er inderdaad — en trouwens terecht — op gewezen dat « de administratieve aanschrijvingen eenvoudig toepassingsonderrichtingen zonder enige kracht van wet zijn, waarvan de tenuitvoerlegging alleen door het Bestuur mag worden beoordeeld ». Derhalve is het noodzakelijk geworden, de mogelijkheid de kadastrale percelen te verdeelen, in de wet zelf op te nemen.

3. Gedeeltelijke inactiviteit en vernieling van de ondernemingen.

Korte tijd geleden werd vermindering van grondbelasting aan de inactieve ondernemingen slechts verleend in de zeer zeldzame gevallen waarin zij gedurende 180 dagen volledig inactief gebleven waren. Daar slechts weinig ondernemingen aan zo'n strenge vereisten konden voldoen, werd deze regeling, zoals hoger gezegd, gewijzigd bij artikel 8 van de wet van 14 juli 1955.

Jammer genoeg werd deze hervorming opgenomen in de wet betreffende de herziening der kadastrale inkomens, zodat het bestuur der belastingen oordeelt dat de toepassing ervan moet worden verdaagd totdat bedoelde wet in haar geheel in werking treedt.

Deze stelling van het bestuur heeft uitvoerige technische en juridische discussies uitgelokt waarop wij hier niet moeten ingaan. Trouwens, welke de beste oplossing ook moge zijn, het staat buiten kijf dat bedoeld artikel 8 er alleen toe strekt artikel 13 van de samengeordende wetten aan te vullen. Het feit dat het in de wet op de herziening van de kadastrale inkomens werd opgenomen betekent hoege-naamd niet dat het enig verband houdt met het hoofddoel van deze wet.

Daaruit kan men besluiten dat de toepassing van deze vermindering volkomen ongerechtvaardigd is en dat artikel 8 derhalve volledig buiten beschouwing moet worden gelaten bij de herziening van de regelen aangaande de vaststelling der kadastrale inkomens.

Anderzijds wordt de proportionele vermindering van de grondbelasting slechts verleend, *pro rata temporis*, voor zover de gedeeltelijke vernieling of inactiviteit van de onderneming een vermindering van het kadastraal inkomen met ten minste 50 % tot gevolg heeft.

Deze verhouding lijkt te gering vooral voor ondernemingen van zekere omvang. Een vermindering van de grondbelasting moet derhalve mogelijk zijn zodra de vernieling of de inactiviteit 25 000 frank bedraagt of ten minste 50 % van het kadastraal inkomen.

Wat de tekst betreft, schijnt het verder niet noodzakelijk uitdrukkelijk te gewagen van de onderstelling van de vol-

En conséquence, un immeuble formant une seule parcelle cadastrale, mais comportant plusieurs appartements dont un seul est resté inoccupé, ne pourrait, en principe, faire l'objet d'une demande de modération d'impôt. De même, le propriétaire d'une usine inactive se verrait exclu du bénéfice de la présente loi en raison de la présence, dans ses installations, d'un service de garde, d'une équipe d'entretien, etc...

En vue de remédier à cette situation particulièrement illogique, des circulaires administratives ont permis, lorsque la situation de fait s'y prête, la division des parcelles cadastrales. Depuis lors, le problème était pratiquement résolu (n° C.I./F.6./7/145165 du 28 juillet 1952 et n° K.T./69/262 du 28 juin 1956 pour les immeubles à destination industrielle, ainsi que l'instruction R. 836 n° 18 du 9 juin 1951 pour les immeubles à logements multiples).

Hélas, un arrêté très récent de la Cour d'appel de Liège (App. Liège, 3 mai 1955, en cause Pesch-Meessen/Min. des Finances) a tout remis en question. En effet, cette décision souligne, à raison d'ailleurs, « que les circulaires administratives sont de simples directives d'application, n'ayant aucune force légale, et dont la mise à exécution appartient à la seule appréciation de l'Administration ». De ce fait, il devient nécessaire d'inscrire la possibilité de la division des parcelles cadastrales dans la loi même.

3. L'inactivité et la destruction partielles des entreprises.

Jusque tout récemment, l'allègement de l'impôt foncier n'était accordé aux entreprises inactives que dans les cas très rares d'une inactivité totale de 180 jours. Peu d'entreprises pouvant prétendre réunir des conditions aussi rigoureuses, ce régime fut modifié, ainsi qu'il a été exposé précédemment, par l'article 8 de la loi du 14 juillet 1955.

Malheureusement, cette réforme fut incluse dans la loi sur la révision des revenus cadastraux. Dès lors, l'administration des contributions estime que son application doit être différée jusqu'au moment de la mise en vigueur de l'ensemble de cette loi.

L'attitude de l'administration en cette matière a donné lieu à des discussions techniques et juridiques très approfondies, qu'il ne convient pas de reprendre ici. D'ailleurs, quelle que soit la solution la plus exacte, il est manifeste que l'article 8 susmentionné vise uniquement à compléter l'article 13 des lois coordonnées et que s'il a été compris dans la loi sur la révision des revenus cadastraux, cela ne signifie pas du tout qu'il présente un rapport quelconque avec l'objet essentiel de cette loi.

On peut en conclure que tout retard dans l'application de cet allègement serait absolument injustifié et qu'il y a donc lieu de détacher complètement l'article 8 du remaniement des règles relatives à l'établissement des revenus cadastraux.

D'autre part, le droit à la modération proportionnelle de l'impôt foncier n'est accordé, *pro rata temporis*, que pour autant que la destruction ou l'inactivité partielle des entreprises provoquent une diminution de leur revenu cadastral d'au moins 50 %.

Cette quotité minimum paraît trop rigoureuse, surtout pour les entreprises de quelque importance. Aussi, convient-il d'ouvrir le droit à un allègement de l'impôt foncier dès que la destruction ou l'inactivité atteignent 25 000 francs ou, tout au moins, 50 % du revenu cadastral.

Enfin, simple question de rédaction de texte, il ne paraît pas nécessaire de prévoir expressément l'hypothèse de la

ledige vernieling of inactiviteit van de ondernemingen, aangezien deze onderstelling blijkbaar geregeld is door het feit dat de vermindering van de grondbelasting reeds wordt toegekend zodra de vernieling of de inactiviteit 25 000 frank of ten minste 50 % van het kadastraal inkomen bereikt. *A fortiori* wordt de vermindering toegepast wanneer de vernieling of de inactiviteit 100 % van het kadastraal inkomen bereikt.

4. Improductiviteit van het onroerend goed wegens gedeeltelijke inactiviteit.

Zoals reeds werd gezegd, verleent artikel 8 van de wet van 14 juli 1955 vermindering van de grondbelasting in sommige gevallen van gedeeltelijke inactiviteit. Deze verminderingen gelden evenwel slechts voor het kadastraal inkomen van materieel en outillage die niet worden gebruikt. Zij gelden evenwel niet voor het kadastraal inkomen van de gebouwen waarin deze improductieve bestanddelen ondergebracht zijn.

Wegens deze beperking zal een onderneming die volledig stilgelegd is dezelfde belastingvermindering genieten voor de onroerende goederen, zowel als voor het materieel, terwijl een gedeeltelijk stilgelegde onderneming, bij voorbeeld naar rato van 95 %, slechts vermindering voor het materieel alleen kan bekomen.

Indien we deze regel vergelijken met die welke toegepast wordt in geval van gedeeltelijke vernieling, stellen we vast dat de vermindering eveneens geldt voor beide bestanddelen van het kadastraal inkomen: het gebouw en de daarin ondergebrachte outillage.

Deze onverantwoorde discriminatie moet dan ook worden opgeheven.

IV. — VOORGESTELDE WIJZIGINGEN.

Dit voorstel neemt feitelijk de vroegere tekst van artikel 13 over; de enige wijziging bestaat in een hergroepering van de verschillende gevallen van kwijtschelding of vermindering, en in de omkering van de volgorde waarin ze worden vermeld. Dit aspect van de zaak is echter louter bijkomstig. In hoofdzaak wil het voorstel tegemoet komen aan de bezwaren die werden geopperd ten aanzien van de vier punten die in de kritische uiteenzetting nader worden ontleed.

1. Duur van het buiten gebruik of inactief zijn.

Er wordt voorgesteld de termijn, vereist opdat men aanspraak zou kunnen maken op kwijtschelding of vermindering, van 180 op 90 dagen te brengen.

Deze nieuwe termijn zal een verbetering brengen in de toestand van de eigenaars van flatgebouwen, waarvan de verhuur steeds moeilijker wordt en die vaak ongebruikt blijven gedurende een periode, welke zich over twee belastingjaren uitstrekt zonder dat zij evenwel in een van de twee betrokken jaren het huidige minimum van 180 dagen bereikt.

Door de druk van de grondbelasting te verlichten, beantwoordt deze wijziging tevens aan een eis van billijkheid ten opzichte van de ondernemingen die met een tekort sluiten en die, bij gebrek aan inkomsten, in de onmogelijkheid verkeren om het kadastrale inkomen van de belastbare inkomsten af te trekken.

destruction ou de l'inactivité totales des entreprises, puisque cette hypothèse résulte manifestement de la circonstance que le droit à la réduction de l'impôt foncier est acquis dès que la destruction ou l'inactivité atteignent 25 000 francs, ou tout au moins 50 % de leur revenu cadastral. *A fortiori*, en est-il ainsi lorsque cette destruction ou inactivité atteignent 100 % du revenu cadastral.

4. Chômage de l'immeuble en cas d'inactivité partielle.

Comme il a été dit, l'article 8 de la loi du 14 juillet 1955 accorde des modérations de l'impôt foncier dans certains cas d'inactivité partielle. Ces modérations ne s'appliquent toutefois qu'au revenu cadastral du matériel et de l'outillage inactifs. Elle ne s'applique pas au revenu cadastral des bâtiments qui abritent ces mêmes éléments non productifs.

Cette restriction a pour effet qu'une entreprise dont l'inactivité est totale, bénéficie d'une modération de l'impôt tant pour les immeubles que pour le matériel, tandis qu'une entreprise partiellement inactive, même par exemple à concurrence de 95 %, ne bénéficie de cette même modération que pour le seul matériel.

Si l'on compare cette règle à celle qui s'applique en cas de destruction partielle, on constate que là aussi la modération s'applique aux deux éléments combinés du revenu cadastral: le bâtiment et l'outillage qu'il comprend.

Aussi faut-il supprimer cette discrimination injustifiée.

IV. — MODIFICATIONS PROPOSEES.

La présente proposition reprend, en fait, l'ancienne rédaction de l'article 13, la seule modification consistant dans le regroupement des différents cas de remise ou de modération et dans le renversement de l'ordre dans lequel ils sont présentés. Cet aspect n'est toutefois que purement accessoire. En ordre principal, la proposition veut répondre aux objections émises sur les quatre points analysés dans l'exposé critique.

1. La durée d'inoccupation et d'inactivité.

Il est proposé de réduire le délai imposé pour pouvoir bénéficier des remises et des modérations de 180 à 90 jours.

Ce nouveau délai facilitera la situation des propriétaires d'immeubles à logements multiples qu'il est de plus en plus difficile de louer ou pour lesquels la période d'inoccupation s'étend sur plus d'un exercice fiscal, sans atteindre, dans un des deux exercices envisagés, le minimum actuel de 180 jours.

En outre, en soulageant la charge de l'impôt foncier, cette modification satisfait à un besoin d'équité dans le chef des entreprises déficitaires, qui, à défaut de revenus, se trouveront dans l'impossibilité de déduire le revenu cadastral du revenu imposable.

2. Beoordeling per kadastraal perceel.

Zoals gezegd is dit vraagstuk in feite opgelost door middel van administratieve omzendbrieven die niet voor kritiek vatbaar zijn. De belastingplichtige mag echter niet worden overgeleverd aan de willekeur van het bestuur, hetwelk thans eigenmachtig beslist over de eventuele toepassing van deze omzendbrieven: derhalve hebben wij de daarin gehuldigde beginselen in het voorstel opgenomen.

Te dien einde wordt bepaald dat de omstandigheden, waarin kwijschelding of vermindering wordt verleend, moeten worden nagegaan per kadastraal perceel, of per gedeelte van kadastraal perceel indien dit gedeelte een afzonderlijke woning vormt of indien er zich lokalen, materieel en outillage voor een nijverheids-, handels- of ambachtsonderneming op bevinden, die overeenstemmen met een productieafdeling welke afzonderlijk kan functioneren, of die voor een specifieke aanwending, doel of gebruik bestemd zijn.

Wanneer deze beginselen eenmaal in de wet zijn opgenomen, kan men zich zonder bezwaar houden aan de in de administratieve omzendbrieven vastgestelde interpretatie, die steeds voldoening heeft geschonken.

3. Gedeeltelijke inactiviteit en vernieling van de ondernemingen.

Wij nemen in ons voorstel in feite de tekst van artikel 8 der wet van 14 juli 1955 over, onder voorbehoud van een lichte verbetering waarvan verder sprake.

Verder versoepelen wij het minimumpercentage van inactiviteit of vernieling, dat de ondernemingen moeten bereiken om aanspraak te kunnen maken op verlaging van de grondbelasting.

Artikel 8 van de wet van 14 juli 1955 wordt opgeheven. Voor zover het dienstig kan zijn, weze vermeld dat er voor de opheffing van die bepaling geen beletsel bestaat. Inderdaad, indien zij misschien nog niet in werking is getreden (hetgeen betwist wordt), heeft zij niettemin kracht van wet gekregen.

Zo zal een einde worden gemaakt aan de betwisting over de toepasselijkheid van die bepaling, waardoor de ondernemingen, die gedeeltelijk inactief bleven, totnogtoe werden verhinderd van een billijke vermindering van de grondbelasting te profiteren.

4. Improductiviteit van het onroerend goed in geval van gedeeltelijke inactiviteit.

Al nemen wij in ons voorstel praktisch de tekst over van artikel 8 van de wet van 14 juli 1955 betreffende de verlaging van de grondbelasting in geval van gedeeltelijke inactiviteit van de ondernemingen, toch vult het een leemte aan waarop reeds werd gewezen.

In ons voorstel wordt immers bepaald dat de verlaging van de belasting, in geval van gedeeltelijke inactiviteit, zowel van toepassing zal zijn op de gedeelten van onroerende goederen als op de gedeelten van het materieel en de outillage, op voorwaarde echter dat de inactieve bestanddelen 50 % van hun respectieve kadastrale inkomens vertegenwoordigen.

V. — ALGEMENE OPMERKINGEN.

Twee van de voorgestelde wijzigingen kwamen reeds voor in vroeger ingediende amendementen. Er werd bij die gelegenheid geantwoord dat het bestuur, ingeval die amendementen werden aangenomen, te veel werk zou krijgen.

2. L'appréciation par parcelle cadastrale.

Ainsi qu'il a été dit, ce problème est, en fait, résolu par des circulaires administratives qui ne peuvent être critiquées. Le contribuable ne pouvant toutefois être livré à l'arbitraire de l'administration qui, actuellement, est seule à décider de l'application éventuelle de ces circulaires, les principes appliqués par elle sont inscrits dans la proposition.

A cette fin, il est stipulé que les conditions de remise ou de modération s'apprécient par parcelle cadastrale ou par partie de parcelle cadastrale formant un logement séparé ou comportant des locaux et du matériel et de l'outillage d'exploitations industrielles, commerciales ou artisanales, correspondant à une division de production susceptible de fonctionner séparément ou répondant à une affectation, un usage ou un but spécifique.

Ces principes étant énoncés dans la loi, il n'y a plus aucun danger de maintenir l'interprétation arrêtée par les circulaires administratives et qui donne entière satisfaction.

3. L'inactivité et la destruction partielles des entreprises.

La proposition reprend, en fait et sous réserve d'une légère correction mentionnée ci-après, le texte de l'article 8 de la loi du 14 juillet 1955.

D'autre part, elle assouplit la quotité minimum d'inactivité ou de destruction que doivent atteindre les entreprises, afin de pouvoir prétendre à un dégrèvement d'impôt foncier.

L'article 8 de la loi du 14 juillet 1955 est abrogé. Mentionnons, à toutes fins utiles, qu'aucun obstacle n'interdit l'abrogation de cette dernière disposition. En effet, si elle n'est peut-être pas encore entrée en vigueur (ce qui est discuté), elle n'en a pas moins acquis force de loi.

Ainsi, il sera mis fin à la contestation sur l'applicabilité de cette disposition, qui a empêché, jusqu'à présent, les entreprises partiellement inactives de bénéficier d'une modération équitable de l'impôt foncier.

4. Chômage de l'immeuble en cas d'inactivité partielle.

Si la proposition reprend pratiquement le texte de l'article 8 de la loi du 14 juillet 1955 sur la modération de l'impôt foncier en cas d'inactivité partielle des entreprises, elle corrige cependant une lacune qui a déjà été mise en évidence.

Elle prévoit, en effet, qu'en cas d'inactivité partielle, la modération de l'impôt s'appliquera aussi bien aux parties d'immeubles qu'aux parties du matériel et de l'outillage, à condition toutefois que les éléments inactifs représentent 50 % de leurs revenus cadastraux respectifs.

V. — REMARQUES GENERALES.

Deux des modifications proposées ont déjà antérieurement fait l'objet d'amendements. A cette occasion, il a été répondu que leur acceptation éventuelle imposerait à l'administration un travail supplémentaire que celle-ci ne peut fournir.

Thans schijnt dit argument, dat op zichzelf weinig doorslaand is, door de feiten te worden tegengesproken. Door haar circulaire over de verdeling van de kadastrale percelen heeft het bestuur immers erkend dat zij materieel bij machte is de gevraagde inspanning te leveren.

Daar de voorwaarden voor de verlaging van de belasting ondanks alles betrekkelijk streng blijven, is er ten andere geen reden om een overdreven toeneming van het aantal aanvragen te vrezen.

Ten slotte schijnt de budgetaire weerslag van de hier voorgestelde wijzigingen niet aanzienlijk te zijn. Reeds bij de behandeling van het ontwerp dat de wet van 8 maart 1951 is geworden verklaarde de verslaggever dat de financiële last van de uitbreiding van de toepassing van artikel 13 onbeduidend zou zijn. Niets schijnt er thans op te wijzen dat er redenen zijn om op dit oordeel te moeten terugkomen.

Aujourd'hui, cet argument, très peu probant en soi, semble contredit par les faits. Effectivement, par ses circulaires sur la division des parcelles cadastrales, l'administration a reconnu qu'il lui était matériellement possible de prêter l'effort demandé.

D'autre part, les conditions de modération de l'impôt restant malgré tout relativement sévères, il n'y a pas lieu de craindre une augmentation excessive du nombre de demandes.

Enfin, il ne semble pas que l'incidence budgétaire des modifications proposées doive être prise en considération. Déjà à l'occasion de la discussion du projet qui devait devenir la loi du 8 mars 1951, le rapporteur pouvait déclarer que la charge de l'extension du bénéfice de l'article 13 serait négligeable et il ne semble pas qu'il existe, actuellement, des raisons qui pourraient commander de revenir sur ce jugement.

F. GROOTJANS.

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

De eerste paragraaf van artikel 13 der wetten betreffende de inkomstenbelastingen, samengeordend bij besluit van de Regent van 15 januari 1948, zoals deze paragraaf werd vervangen bij het eerste artikel van de wet van 8 maart 1951, wordt vervangen door wat volgt:

Kwijtschelding of proportionele vermindering van de grondbelasting wordt op verzoek van de belastingplichtige verleend:

1° in geval van vernieling van een onroerend goed die aanleiding geeft tot een vermindering van 25 000 frank of althans van 50 % van het kadastraal inkomen;

2° in geval van vernieling van het materieel of van de outillage ten bedrage van 25 000 frank of althans van 50 % van het kadastraal inkomen;

3° ingeval een niet gemeubileerd gebouw onroerend goed in de loop van het aanslagjaar gedurende ten minste 90 dagen volstrekt niet in gebruik is genomen en volstrekt geen inkomsten heeft opgebracht;

4° ingeval een onroerend goed van een nijverheids-, handels- of ambachtsonderneming of het materieel en de outillage in de loop van het aanslagjaar gedurende ten minste 90 dagen ongebruikt of inactief zijn gebleven tot beloop van 25 000 frank of althans van 50 % van het kadastraal inkomen.

De omstandigheden waarin kwijtschelding of vermindering wordt verleend moeten worden nagegaan per kadastraal perceel of per gedeelte van kadastraal perceel dat een afzonderlijk woonvertrek vormt of dat lokalen of materieel en outillage bevat van nijverheids-, handels- of ambachtelijke ondernemingen, die overeenstemmen met een productiefunctie die afzonderlijk kan werken of beantwoordt aan een bepaalde aanwending, een bepaald gebruik of een bepaald doel.

Art. 2.

Artikel 8 van de wet van 14 juli 1955 wordt opgeheven.

Art. 3.

Deze wet treedt in werking met ingang van het dienstjaar 1957.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

Le paragraphe premier de l'article 13 des lois relatives aux impôts sur les revenus, coordonnées par l'arrêté du Régent du 15 janvier 1948, remplacé par l'article premier de la loi du 8 mars 1951, est remplacé par les dispositions suivantes:

Remise ou modération proportionnelle de la contribution foncière est accordée, sur demande du contribuable:

1° dans le cas de destruction d'un immeuble entraînant une diminution atteignant 25 000 francs de son revenu cadastral ou, tout au moins, 50 % de celui-ci;

2° dans le cas de destruction du matériel et de l'outillage atteignant 25 000 francs de leur revenu cadastral ou, tout au moins 50 % de celui-ci;

3° dans le cas où un immeuble bâti, non meublé, est resté totalement inoccupé et improductif de revenus pendant au moins 90 jours dans le courant de l'année d'imposition;

4° dans le cas où un immeuble d'une exploitation industrielle, commerciale ou artisanale ou le matériel et l'outillage sont restés, pendant au moins 90 jours dans le courant de l'année d'imposition inutilisés ou inactifs à concurrence de 25 000 francs de leur revenu cadastral ou, tout au moins, 50 % de celui-ci.

Les conditions de remise ou de modération doivent s'apprécier par parcelle cadastrale ou par partie de parcelle cadastrale formant un logement séparé ou comportant des locaux ou du matériel et de l'outillage d'exploitations industrielles, commerciales ou artisanales, correspondant à une division de production susceptible de fonctionner séparément ou répondant à une affectation, un usage ou un but spécifique.

Art. 2.

L'article 8 de la loi du 14 juillet 1955 est abrogé.

Art. 3.

Cette loi entre en vigueur à partir de l'exercice 1957.

F. GROOTJANS.
Ch. JANSSENS.
J. VAN OFFELEN.